

Missziói Lapok

V. körlevele

1947. szeptember hó.

A missziói szolgálat feltételei*

Minden szolgálatnak meg vannak a maga előfeltételei. Az orvosnak latinul kell tudni, az mérnöknek számolni, vasutas nem lehet színvak, a földművelőnek erősnek és egészségesnek kell lenni. A missziói szolgálatnak is vannak elengedhetetlen feltételei. Ezeket a feltételeket három csoportba gyűjthetjük össze: testi, értelmi, lelki feltételek.

I. Nem minden misszió dolgozik veszélyes éghajlat alatt, de a legtöbb. Ha nem is lenne veszélyes a munkaterület, akkor is fontos az egészséges fizikum az eredmény szempontjából. Legfontosabb, hogy a nemes szervek legyenek egészségesek (szív, máj, tüdő, vese). A vér tisztasága. A kedélybetegségekre hajlamosak nem alkalmasak, mert a melegégővben mindezek a betegségek felfokozódnak. Az öröklött betegségeknél is nagy óvatosságra van szükség. A testi hibák mind lehetnek gátló körülmények (rövidlátás, dadogás, nagyothallás) de csak bizonyos fokig.

A testi fogyatékosok végső fokon nem döntőek, mert a hit, az Istenbe vetett erős bizalom sok gyengeséget pótol (lásd Pál apostolt), de vannak olyan feltételek, melyeket a szolgálat nem nélkülözhet. Az elv mégis csak az: »Ne küldjétek gyengeket a misszióba.«

II. Az értelmi csoportba gyűjtjük azokat, melyeket részben itthon, részben a missziói területeken lehet megszerezni. Ezek a feltételek nem minden missziói területen kívántatnak meg. Kunos Jenő levele szerint talán legnagyobb igényekkel most Kína áll elő. Kínában egy idegen misszionáriusnak legalább teológiai oklevéllel kell rendelkeznie, de még jobb, ha teológiai doktorátusa van, mert hiszen a bennszülött kínai-lelkészek is 5 éves teológiai képzéssel rendelkeznek. Kívánatos: a)

* A misszionárius-jelöltek konferenciáján elhangzott előadás vázlat.

A misszionárius élete

I. A misszionárius születése. (Csel. 9:1–16.)

Szokták mondani: Mindenre születni kell. Valóban, a misszionárius születését is előre elhatározta Isten. Pál, mint misszionárius, Isten »választott edénye« (Gal. 1:15, Csel. 1:15). Ez Isten titkos tervében van. Nézzük, mit jelent meg e terveiből a misszionáriusnak, a »választott edénynek«?

»Nehéz néked az ösztön ellen rugódoznod.« Saul benjaminita zsidó ép úgy, mint Izráel első királya, Saul. S mánt az, úgy; ő is üldözte a lelki Izráelt, a felkent királyt. Jómódu római polgár is (Csel. 16:37; 23:25. 28.), ami nagyjelentőségű tény volt akkor. Ugyanakkor szigorúan »vallásos« zsidó is (Csel. 21:39; 23:6.) II. Tim. 1:3.) Népe között is a legszigorúbb vallási irányzatnak hívei közé tartozott: farizeus volt. Mint ilyen, a híres Gamáliel tanítómester lábainál tanult (Csel. 26:4.) Mindemellett az akkori szokás szerint még mesterséget is tanult: a sátorkészítést. — Tehát kiváló ember áll előttünk Pál szemléjében.

Nézzük csak, mire képes ez a kiváló ember?

Arra, hogy üldözze Isten gyermekeit (9:1). Hogy hamis istentiszteletet végezzen (Ján. 16:2.) és Istent káromolja Krisztus Jézus szemléjében (I. Tim. 1:13.). Igen, Krisztussal való találkozás nélkül istenkáromlás a legértékesebbnek látszó élet is...

Miért? Mert valaki ösztökél, üz bennünket erre, mint rossz lovát a könyörtelen kocsis.

De Isten nem hagyja ezen a magaválasztotta úton haladni választott edényét. Belép Pál életébe. Vakító fényként jelenik meg, hisz Ő a világ világossága (Ján. 8:12; 9:5.). S az a csodálatos, hogy Saul ugyanakkor megvakul: Krisztus fényében rájön arra, hogy az ő eddigi élete éjszakában, vakságban volt.

Azután megtudja, hogy eddigi élete Krisztust üldöző, kergető élet (9:4.). Hogy eddigi valaki rossz hatalmasságnak az akaratát cselekedte (9:6.). Damaskusba is az »egyenest utcába« kellett mennie, s háromnapos éjszakában elmélkedhetett azon, milyen görbe út volt eddig az övé. (Júdás (=zsidó) házában megsejtethetett vele valamit a Lélek abból, hogy igazán zsidóvá kell válnia, a lelki Izráel tagjává lennie. E sötétségben nem segített rajta sem a jajgatás, sem eddigi tudománya, még kevésbé gyűlölete, csak a csendes, alázatos imádság (9:11/b.). Luther hívja fel arra a figyelmünket, hogy a tudós Pálnak egy egyszerű embertől, Anániástól kellett megtudnia, hogy csak az Úr könyörülhet rajta (Ananiás=az Úr kegyelmez.). Így tudja meg, hogy nem neki van hatalma, (14. v.) hanem egyedül Istennek — éppen arra, hogy megmutassa, mennyit kelljen Saulnak szenvednie majd az Urért, akit üldözött (15. v.).

B) »Ananiás! Kelj fel és menj.«

Nem csak Saul kiválósága, de mostani nyomorúságának a tudata, sem segített rajta. Nagy sötétségében egyetlen ajtó maradt csak nyitva: a hallása. (Róm. 10:17.). S e hallásán keresztül nyeri Ananiás által: szemeinek megnyílását; azt a drága hírt, hogy ő Isten választott edénye; s a keresztségben, feloldozásban bűnbocsánatot azzal az életprogrammal, hogy neki szenvednie kell Jézusért. (Csel. 22:13–16.). Mindezt testvéri közvetítéssel hallja a hirdetett ígén keresztül...

Igy születik a keresztyén élet. S ettől fogva minden élet misszionáló élet. (Ján. 3:11, Csel. 4:20.). Ettől kezdve minden embernek

az általános műveltség, b) néhány nyelv (angol, német, francia) ismerete, c) jó felfogó képesség, d) teológiai végzettség, e) néplélektani, földrajzi, missziói ismeret, f) némi orvosi ismeret, g) minden szakmabéli ismeret hasznosítható.

Ebbe a csoportba soroljuk a megnyerő egyéniséget, mint előfeltételt. Értjük alatta azt a készséget, vonzó erőt, azt a kellemes, szerető egyéniséget, ami élő illusztrációja a kereszténységnek. Aki fölényes, hideg, kemény, az nehezen tud lelkeket Krisztushoz vonni. Hudson Taylor azt mondja: aki nem szereti a gyermekeket, aki nem tud velük bánni, az nehezen válik jó misszionáriussá.

III. *Lelki feltételek.* a) Legyen a misszionárius lelki ember. Legyen újonnan született ember, aki lelki erővel rendelkezik. A munka lelki természetű. Az ellenség is lelki. Ezt a munkát csak kegyelmet talált ember végezheti. b) Lélek szerint kell járni. Mit jelent ez? A misszionáriusnak szeretnie kell Isten ígését, akik az ígében élnek, az imádságban élnek, akik az örökélet után vágyódnak, akik alázatosak és mint ilyenek Istennel való közösségben élnek és ennek a pecsétjei. c) Meg kell lenni a határozott elhivatásnak. d) A küldetés tudatnak. e) a bizonyoságtevés készségének, f) a pogányság szeretetének, g) az Urra való figyelés és hagyatkozásnak, h) a szenvedés vállalásának.

Sokan megrettennek talán a feltételek láttán, de hadd mondjuk meg azt is, hogy »Aki elkezdte a jó dolgot mibennünk, Az el is végzi azt.« A kiképzés ideje alatt ezekből Isten sokat megadhat, vagy egyiket-másikat valami mással pótol. A legfontosabb azonban az, hogy a lelkek mentése és az a szeretet legyen meg bennünk, mely volt a Krisztus Jézusban, aki azért jött, hogy megkeresse azt, ami elveszett.

MIÉRT adjunk pénzt pogányok megmentésére, mikor hazánkban is van elég pogány?

Eppen ilyen LOGIKUS a többi „MIÉRT” is.

MIÉRT segítsem azokat megmenteni, akik más megyékben laknak, mikor saját megyémben is van elég szükség?

MIÉRT adjak a megyebelieknek, mikor saját városomban is adhatok?

MIÉRT adjak a város szegényeinek, mikor saját egyháznak is szüksége van pénzre?

MIÉRT adjak az egyháznak, mikor családomnak is felhasználhatom?

MIÉRT költsöm családomra, amit magam is élvezhetnék?

MIÉRT? Mert keresztényen vagyok és nem pogány!

hirdetnie kell, »amiket látott és hallott« (Csel. 22:15.). Atélt és megtapasztalt dolgokat hirdet. Éspedig »mind kicsinynek, mind nagyak« (Csel. 26:22.).

C) »Mert én megmutatom néki...«

A cél: hogy misszionárius legyen. Pogányok, királyok és Izrael előtt hirdetni Isten dolgait, Igy dől el nem csak a misszionárius születése, hanem feladata is Istennél.

II. A misszionárius bizonyoságtétele.

Ujjonnan születésekor kijelentette az Úr: »Mindenkinék, mindenütt.« Nézzük tehát, milyen volt bizonyoságtétele?

Feltűnő, hogy a Csel. kv.-ben Pálnak két olyan bizonyoságtétel hangzik el, amelyekben ő maga mondja el Krisztussal való találkozásának személyes élményét. A Sátán ezt nem szereti, mert tudja, hogy ennek nagy ereje van. Szeretik ma is azzal vádolni Isten bizonyoságtévőit, hogy szubjektív módon önmagukról beszélnek. — Pál gyakran elmondhatta megtérése történetét, ha ebből kettő feljegyeztetett saját elmondásában a Cselekedetek könyvében.

Az egyik személyes bizonyoságtétel Csel. 22:1—21. szerint zsidónyelvén hangzik el zsidókhöz. Pál mindig mindent felhasznált Isten országának a szolgálatában, bármilyen tehetséget is kapott az Úrtól. Mindent Krisztusért! Éppúgy, mint más alkalommal azt a körülményt, hogy ő római polgár. (22:25.) Jellemző, hogy miközben az agyonverni készülők karmaiból kiragadva fogságba viszi, ő útközben arról gondolkodik, hogyan szólhatna az összecsendülteknek Krisztusról! E bizonyoságtételében nem is említi Krisztus nevét, de mindent elmond róla épp azáltal, hogy a zsidók nem hallván a gyűlölt nevet, nem szakítják félbe szavait. (14. 18. vs.) Bizonyoságtévését a bizonyos tudat, meggyőződés jellemzi, mint a bizonyos »kürtzengés« (I. Kor. 14:8.) A 14. vs. szerint határozottan tudja, hogy Isten őt választotta, mi az Ő akarata, Ő az Igaz, a bizonyoságtételt az Ő szájából vette s az Ő bizonyoságtévője, minden ember előtt.

A másik személyes bizonyoságtétel pogány és zsidó vegyes hallgatóság előtt történik. Mikor arra biztatják, hogy a »maga mentségére« hozzon fel valamit (26:1, 26:1—32.). A mentegetőzés helyett szól Krisztus feltámadásáról, Jézusról, a saját előző életéről és világos életcéljáról. — Mi hogyan ragadnánk meg mindent a magunk mentségére s talán eszünkbe sem jutna, hogy önfeledten csak Krisztust prédikáljuk ekkor is! Bizonyoságtévésének a lényege ez: Isten a sötétségből világosságra vezet, a Sátán hatalmából Istenhez, bűnbocsánatot, örök osztályrészt ad hit által (18. vs.). Ezért vállalja a »bolond vagy, te, Pál!« vádat.

Még feljegyeztetett a Cselekedetek könyvében egy harmadik bizonyoságtétel is Páltól: 17:16—34. szerint a pogány atheniek előtt szól. »Háborgó lélekkel (16. vs.) látja a sötétség hatalmának munkáját s akiket csak előtalált, hirdette nékik Krisztust (17. vs.). E bizonyoságtételében mondja azt az alapvető fontosságú kijelentést, hogy Krisztus óta Isten egyenesen »parancsolja mindenkinék, mindenütt, hogy megtérjenek.« (30. v.) Ezzel kezdte Keresztelő, Jézus ezzel végezte is és ezzel folytatták misszionáriusai is...

III. A misszionárius életútja.

A) *Isten terve.* Nemcsak a misszionárius születése (9:15/a.) és bizonyoságtétele (15/b.), hanem életútja is Isten terve szerint halad. Pálnál ez így hangzik: »én megmutatom néki, mennyit kell néki az én nevemért szenvednie.« (9:16.). Valóban, II. Kor. 11:23—33. vk. szerint szinte elfáradunk annak az elsorolásában és hallgatásában, amit ő nem fáradott el elszenvadni!

B) *Pál élete.* Nem fél a veszedelmektől, bajoktól. 14:3. szerint épp »azért« tölt sok időt Ikóniumban, mert ott sok volt az ellenség. 14:19—31 arról tudósít, hogy a megkövezés után rendíthetetlenül tovább hirdeti a Krisztust. 17:6 szerint vállalja az »országgháborítók« vádját. 20:24-ben pedig maga mondja, hogy még az élete sem drága, csakhogy hirdethesse Jézust. — S ugyanakkor nyilvánvaló, hogy ezt csak azért tudja megtenni, mert élete a Lélek vezetése alatt áll: 16:6—7, 20:22.

C) *Pál munkája.* A fentiekből következik hallatlanul gyümölcsstermő élete. Az akkori viszonyok melletti három missziói út, a sok levelezés

(I. Kor. 10:15.). — De a legfigyelemreméltóbb, az, hogy az ú. n. »utómunka« mennyire a szívén volt! 15:36-ban az alapelvet mondja ki gyakorlatban: »látogassuk meg a mi testvéreinket minden városban, melyben hirdettük az Úrnak igéjét, hogyan vannak.« a 41. vs.-ben megtudjuk azt is, mit jelentett ez az utómunka: »eljárá Síríát és Ciliciát, erősítve a gyülekezeteket.« 18:23 szerint is ezt gyakorolta.

D) Pál egyénisége. Az igazi, finom, szeretetreméltó, tapintatos keresztyén egyéniség sehol sem áll előttünk oly gyönyörűen, mint a Filemonhoz írt levélben. Így tudja elintézni a legkényesebb ügyeket is csodálatos egyéniségével, melyben valóban kiábrázolódott Krisztus a maga pásztori szelid szeretetével. — Ugyanakkor a Szentírás számtalan helyén találkozunk a harcos s becsületére nem csak Isten, de az emberek előtt is kényes misszionáriussal (II. Kor. 8:21.). Más ember elveszne a rengeteg lelki munkában és az »összes gyülekezetek gondjában« (II. Kor. 11:28.). s ő nem csak saját magáról, hanem a velevalókról is tud két keze munkájával gondoskodni (Csel. 20:34.), bár azt vallja, hogy akik az oltár körül szolgálnak, az oltárból éljenek is (I. Kor. 9:13.)

Csodálatosan gazdag életút az Istentől misszionáriusnak rendelt szolgálata! Uram, rendelj Te magad nekünk ilyen misszionáriusokat!

A misszionárius elhívása

Az ember élete egy új szakaszhoz érkezik el, amikor Isten közelébe kerül. Ez a bibliai rész is ezt engedi szemlélni. Megvilágítja előttünk Ésaías prófétának az elhívását. Vannak ennek a történetnek részletei úgy Isten, mint Ésaías részéről, amelyek a misszionárius elhívásában is meg kell lenni.

Természetesen nem a külső jelenésre, a megszólításra gondolok. Az elhívás lehet különböző. Teljesen Isten fenségjogától függ, kít hogyan hív el. Ezékiel a Kébar folyó mellett volt, amikor látott isteni látásokat. Manoak és felesége keesegödölyét áldoztak, mikor megjelent nekik az Úrnak angyala. Péter, a nagy halfogáskor, Pál a damasz-kuszi úton látta meg az Ur dicsőségét. Egy azonban bizonyos, az első lépést Istennek kell tenni. Neki kell szólni. Ő szállt le Ésaiahoz hatalommal és dicsőséggel. 1—4. vers. Az Ur is azt mondja János 15:16-ban: „Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket.“

Ésaías addig mit sem tudott az Úrnak dicsőségéről, hatalmáról, szentségéről, de a maga bűneiről sem. Nem látott, nem hallott. Nem ismerte sem magát, sen a népet, akák között élt. Az volt a neve, hogy él, pedig halott volt. Ezek vagyunk mi is, amíg az Ur nem ébreszt föl bennünket.

Istennek elhívó, ébresztő szava az Ige. Az igén keresztül szól minden idők minden emberének: „Térjetek meg, bánjátok meg bűneiteket. Legyetek nékem tanítványaim, Kít küldjek el, ki megyen el nekünk?“

És hallám az Úrnak szavát,

a ki ezt mondja vala: Kít küldjek el és ki megyen el nekünk?

Én pedig mondek: Imhol vagyok én, küldj el engemet!

Ésaías 6:8.

Ésaías 6:8.

A misszionárius elhívása is igen keresztül történik. Akkor lesz elhívott, ha Isten igéje egészen személy szerint szól hozzád. Amikor a Szent és a bűnös találkozik és átéled ennek a találkozásnak a mélységét, mondhatnám borzalmát. Azt mondja Ésaías: „Jaj nekem, elveszem, mert tisztátalan vagyok és tisztátalan ajkú nép között lakom!“ Aki az Ur szavát meghallotta és ezáltal az Ő közelébe került, az térdre esik a szent Isten előtt, meglátja bűneit, elítéli magát és méltatlannak érzi magát arra, hogy az Ur közelébe legyen. Azt mondta Péter: „Eredj el tőlem Uram, mert én bűnös ember vagyok.“ Erre minden embernek el kell jutni, mennyivel inkább egy misszionáriusnak.

Az elhívásnak e döntő fordulatát a 6—7. vers világítja meg: „Hamisságod eltávozott és bűnöd elfedeztetett.“ Az angyal az oltárról vett tüzzel megtisztította Ésaías. Igen —, az Ur megtisztítja azokat, akiket elhív. Így válnak életté Pál apostol szavai: „Ami alkalmas voltunk Istentől van.“

Testvér! Aki a missziói szolgálatra jelentkezett vagy jelentkezett, elhívott vagy-e? Volt-e személyes találkozásod Jézus Krisztussal, a misszió Urával? Elhagyta-e ajkadat: „Jaj nekem, mert bűnös vagyok.“ Hangzott-e feléd az Úrnak szava: „Bizzál fiam, megbocsáttatnak a te bűneid.“ Akiket az Ur megtisztított, látják és hallanak, mint Ésaías. Ha mindezt elmondhatod magadról, felelj az Ur hívó szavára készségesen: „Imhol vagyok, küldj el engemet!“...

Ilyen kínai nő is van

Olyan, akinek imádság erejébe vetett hite megszégyeníti a misszionáriust.

Olyan, aki eltérően minden más kínai nőtől, örülni tudott akkor, amikor lánya sok szenvedés után a menyeyei hajlékba költözött. Ez utóbbi fajta kínai nő ritka, mint a fehér holló. Mégis van. Ilyen kínai nőről szeretnék most írni.

Történetünk a múlt év végén játszódott le. A Tsingshi-től kb. 65 km-re fekvő külállomáson ritkán tud a misszionárius megfordulni. Nemcsak azért, mert Halapu — mert az a külállomásunk neve — ahol az esemény történt — egy a közel húsz Tsingshi-i főállomás közül, hanem azért is, mert nem olyan könnyű oda eljutni. A legközelebbi hajóállomáshoz 500 km-re van, nyáron ugyan hajóval meg le-

het tenni az út nagyobbik felét, de télen járhat az utas, mint én jártam és sokan mások, hogy őt napig kell a hajóra várni. (Ugyanis a mindig túlterhelt vontatógőzösök szélben nem mernek átkelni a Tungting tó nyílt színén, különben a fából készült, gyékényfel letakart uszályokkal felfordítaná a szél s úgy az utasok, mint az árú veszélybe kerülne. Az én kalandom idején ugyan egy benzinnel hajtott vontató megérkezett arra a helyre, ahol én várokotam, de mivel széllel szemben kellett vonfatnia a súlyos terhet, elfogyott a benzinje. Benzint pedig csak Tsingshiből tudtak kapni két nap múlva. Sekély víz idején az is megtörténik, hogy gyalog sokkal gyorsabban ér célhoz az utas, mint hajóval, ami néha csupán 12 km-t tesz meg naponta. De erről egy külön cikket lehetne írni és kár elkalandozni a témánktól.) Elég legyen csak

annyt mondani, hogy Hapaluba rendszerint gyalog mentünk, hátunkon vittük a gyaloglás közben nem szükséges meleg ruhát és vattázott hátizsákot. Az ösvény olyan keskeny, hogy két ember egymás mellett csupán nagy ritkán fér el. A kínai úgy gondolkozik, hogy két ember célhoz ér akkor is, ha egymás után és nem egymás mellett mennek. Érdekes látvány 8—10 ember, amikor libasorban gyalognak és egymással kiabálva társalognak. Vigyázni kell azonban minden lépésre, mert figyelmetlenség eredményeképpen az egyik, vagy mindkét láb a rizsföld vízzel borított, marasztaló agyagjába csúszhat. Amilyen szegény Kína országutakban, olyan gazdag ösvényekben. Vezető nélkül bizonytalanságosan az úttal ismeretlen, nemcsak a követendő utat, hanem még az irányt is. Nincsen kiemelkedő pont, egyik falu olyan, mint a másik, egyik völgy,

A külmisziói szolgálat követelményei

A külmisziói szolgálat követelményeit röviden 2 szóval lehet összefoglalni: engedelmisség és áldozat. Ez a két szó nem jelent ellentétet. Mindkettőre egyaránt szükség van és egyik a másik nélkül elégtelen.

Ha a lélek valakit nyugtalanít a pogányok nyomorúsága miatt és a misszionáriusi szolgálat minden feltételének megfelel, a szolgálat terén az első lépés az engedelmisség. Nem elég érezni a felelősséget, vagy érdeklődni a misszió munkája iránt. Késznek kell lenni a szolgálatba állni. Ennél a készségeknél igyekszik az ördög elgáncsolni leginkább az embert. Igyekszik őt abban a nyugtalan felkavart állapotban tartani, hogy ne tudjon a szolgálatbalépést illetően dönteni. Akit az Úr hív, annak Pál apostollal együtt határozottan kell mondania: »Kész vagyok!« Ezt a készségeket csak Istennek a Szentlelke munkálhatja. Ezért annak, akit az Úr elhívott állandóan kell könyörögni Szentlélekért.

Ha valakit Isten Szentlelke döntésre vitt már, jönnek az akadályok. Az akadály és gáncsolás mindig annak a jele, hogy az ördögnek valami nem tetszik és azt el akarja gáncsolni. Ahány ember, annyiféle akadállyal kell megküzdenie. Minden testvérünk maga számolhatna be arról, hogy milyen akadályt kell neki legyőznie. Akit azonban Isten hívott erre a szolgálatra, az itt is kész engedelmeskedni és szembeszállni minden akadállyal.

Az evangélikus egyházat többek között az különbözteti meg a missziói területen más felekezetektől, hogy nem annyira a misszionáriusok nagy számára, mint inkább a misszionáriusok alaposágára helyezi a fősúlyt. Aki ki akar menni a pogányok közé mint evangélikus misszionárius, annak alaposan képzettnek kell lennie. Késznek kell lennie tanulni, sokat tanulni. Ez olyan embernek a számára, akit talán már több mint egy évtized választ el az iskola padjától, nem egyszerű dolog.

Misszionáriusnak senki sem mehet csak a maga akaratából. Akit az Úr hívott el, az lehet csak misszionárius. Isten azonban pontosan meghatározza azt az időt is, amikor valakit fel akar használni a misszió munkájában. A legritkább esetben történik meg az, hogy valaki jelentkezik misszionáriusnak, rögtön felveszik, kiképzik és a kiképzés végeztével rögtön ki is küldik. Az Úr rendszeren várakozási időt rendel kezebe. Akik nagyon fiatalon jelentkeznek, azoknak bizonyos kor eléréséig kell várniok. Akik a megfelelő korban vannak már, azoknak rendszeren valamilyen akadály elhárításáig kell még várniok. Sokszor hosszú ideig kell várniok a misszionáriusoknak kint a munkában is, amíg Isten valahol kaput nyit. Amikor a hermannsburgi misszió megkezdte a munkáját Abessziniában, hosszú hónapokon át kellett az abesszin fővárosban várniok az ország bel-

mint a másik. Kínában sokkal jobban megértettem, hogy miért beszél annyit a zsoltáriró Isten ösvényének követéséről, avagy Jézus az Ő követéséről! Amikor ilyen ösvényeken idős kollégámat „követtem“, a szó szoros értelmében, a fentiekre elmélkedtem, és nem egyszer Krisztus követéséről beszéltem. A fent emített kollégám mondta azt is, hogy a gyalogút elágazásakor eső idején mindig azt követtem, amelyik rosszabb, latyakosabb, mert minél csúszósabb az út, annál többen járnak azon és annál biztosabban célhoz visz, vagyis biztosan valami nagyobb helyre visz.

Mikor Hapaluba megyünk, akkor nemcsak gyalogolunk, hanem folyókon is kelünk át, még hozzá négyeszer. Ha szerencsénk van, akkor az átkelés gyorsan megy. Ha a komp a tulsó oldalon van és nem jön át az innenső oldalra, akkor várakozhatunk. Mivel ez esetben Hapaluba mentünk-

kor féltünk az esőtől, a felhők igen fenyegetően követtek bennünket, meg akartunk kérni egy helybelit, hogy a ladikján vigyen át bennünket. Az illető hajlandónak mutatkozott, de a ladik nem birt el akkora terhet. Cipőnk, ágyneműnk közvetlen kapcsolatba került a betóduló vízzel. Még mielőtt elsüllyedt volna, partra értünk. Nem sokára a kis kompon egy házaspár jött át a mi oldalunkra. Kollégámmal nekiestünk a nagy evezőknek. Jóllehet egyikünk sem volt hozzászokva az állandó evezéshez, hamarosan a tulsó oldalon voltunk.

Hapaluban rendszerint Liu presbiter és felesége házában szálltunk meg. Amint betettem a lábamat az oldalajtón, rögtön nagy hangosan adták a házbeliiek egymásnak tudomásul: „A lelkész jött, a lelkész jött.“ A szokatlan fogadtatás okát is nem sokára megtudtam. Nem érték rá az udvariassági szabályok követelményeinek eleget

Mi van Kunos Jenővel?

Legutolsó híradsunk arról számolt be, hogy Kunos Jenő útban van Amerika felé. A nyár elején szerencsésen megérkeztek és jelenleg Berkeleyben vannak. (California, USA). Pontos címe: Rev. Jenő Kunos 2139 Byron Street. Berkeley, Calif. USA. Itt igyekeznek megszerezni a hazautazáshoz szükséges útlevelet. Sok nehézség van ezzel, mert konzul változás volt közben. Az útlevelekbe bele kell iratni a közben született gyermekeket. Ezeket hazulról kell beszerezniök. Ez is igen lassan ment. Berkeleyben nem kaptak lakást, főleg a négy gyermek miatt. Így hát egy lelkész fogadta be őket, kinek felesége szülőbetegség miatt több hónapja szanatóriumban van. Mindennap várják haza, miért is Kunosék ideje lakás kereséssel telik. Ez igen nagy kérdés, mert ebben az egyetemi városban az egyetemi hallgatók száma 30.000.

Hogy idejük ne teljen hiába, Kunos Jenő azonnal beiratkozott egy angol nyelvi iskolába. A kurzus 6 hetes. Elég fárasztó. 300 oldalas nyelvtant, olvasókönyvet, egy hosszú ódát kell megtanulni, olvasmányokat kivonatolni, órákra járni és végül sikeresen vizsgázni. Csak a sikeres vizsga után lehet beiratkozni az egyetemre. A vizsga a mi 8. osztályos érettséginknek felel meg.

Dr. Carlberg, a shekoui szeminárium igazgatója ajánlotta Kunos Jenőnek, hogy iratkozzék be a hartfordi u. n. Kennedy scholl of Missionba, ahol tovább tanulhatna nemcsak teológiai tárgyakat, hanem missziói tudományt is. »Az Ev. Világszövetségtől

tenni, erről, arról kérdezősködni, mind fájt a dologra tértek. „Jöjjön a lelkész velünk imádkozni, a leányunk nagyon beteg. Nagyon jó, hogy jött!“

Valami rögtön átjárta a szívemet. Ezek a keresztyének kérnek engem, hogy én imádkozzam a betegért. Hiszen ez az anya, akinek a lánya beteg, maga is imádság által gyógyult. Hiszen itt lakik ebben a házában egy egyszerű evangélista, aki imádsággal nem egy beteget gyógyított, az itteni egész kis gyülekezet bizonyosság az imádság esodatevő hatalmáról és erejéről és most ezek a jó emberek engem kérnek, hogy imádkozzak a betegért. Ha Isten eddig nem válaszolt az ő imádságukra, gondolják-e ezek, hogy jobban és előbb meghallgatja az enyémet? Bizonyal megalázató helyzetbe kerültem.

Az apa és anya, evangélista és a beteg testvére, valamint a két misszionárius hő fohászokat küldenek a nagy Orvoshoz, a test és lélek éppé és egész-

sejébe való útlevelért. Morrison Robertnek egész életén át kellett várakoznia Kina kapuinak a megnyílására.

Aki misszionáriusnak készül, vizsgálja meg magát, hogy az Ur hívására döntött-e határozottan és kész-e elmenni; kész-e az Ur segítségével minden akadállyal szembeszállni; kész-e nagyon sokat tanulni; és kész-e várakozni.

Ha valaki mindezekre kész, hátra van még a legnehezebb, az áldozathozatal. Az ótestamentomban az áldozatnak egy lényeges része volt az áldozat tárgyának a megsemmisítése: az állat leölése, elégetése, lakomán való elköltése. A misszionáriusnak is ugyanaz a sorsa. Az ő életének teljesen meg kell semmisülnie.

Mindenek előtt meg kell semmisülnie minden saját akarátának és tervének. Mennyi terve, elgondolása van az embernek fiatal korában. Lehet ez a legjobb és a legnemesebb, az Ur szolgálatában mind tet kell áldozni. Teljesen az Ő vezetése alatt kell állni állandóan. Fel kell álldozni teljesen a jövőt is. Vannak olyan emberek, akik az életben valahol hajótörést szenvedtek és amikor új élet kezdesére gondolnak és az új életüket nem önzően, hanem mások javára szeretnék berendezni, eszükbe jut a missziói szolgálat. Ez azonban náluk lehetetlen, mert mindent fel kell áldozniok.

Fel kell áldozni a családot. Először le kell mondanja a misszionáriusnak a szüleivel, testvéreivel és rokonságával való kapcsolatáról, barátairól. A munkában teljesen egyedül van. Csak a szolgálatot ismerheti és a szolgálatának az Urát. Misszionárius a saját családalapítását is a szolgálatának rendelheti csak alá. Amíg valaki tanul, természetesen nem gondolhat családalapításra. A kiküldés utáni első időben sem. De egyáltalában csak Isten adhat tanácsot abban is, hogy egyáltalán szabad-e családot alapítani, kívánhatja-e valakitől azt az áldozatot, amelyet ő maga hoz.

Kényelmes, kedvesen berendezett otthonra, amely úgy vonz minket idehaza ha hazulról távol vagyunk, természetesen szó sem lehet. Helyette meg kell elégednie azzal, ha egy bennszülöttnék a kényelmetlen és a tisztasági fogalmainkkal ellentétben álló kunyhóval, vagy egész primitív tákolmánnyal. Ujguinea mellett Dampier szigetén a rajnai misszionáriusokat érkezésükkor csak bámész tömeg fogadta. Nagy nehezen tudtak csak egy egészségtelen kunyhót bérelni. Abban laktak, amíg saját maguk fel nem építették a házukat. Természetesen a székekre, ágyakra, asztalokra, stb. gondolni sem lehetett az első időben.

Fel kell áldoznia a misszionáriusnak a hazáját, és a népét is. Magyar ember soha nem tud más lenni Kínában, Indiában, vagy Afrikában sem. Ő magyar maradhat csak, de le kell mondanja mindannak az élvezéséről, amit nekünk a mi magyarságunk jelent. Pál apostol a zsidónak zsidó, a görögnek görög volt. A mai misszionáriusnak is hindunak hinduvá, kínainak kinaivá kell lennie.

Fel kell áldoznia a magyar evangélikus egyházat is. Bár mögötte ez az egyház áll imádkozó hátvéd gyanánt, mégis nem ez az egyház hanem ott kint a missziói mezőn keletkező bennszülött egyházért kell élnie és halnia. Közben nagyon sok olyan dologról le kell mondanja, ami itt a mi magyar evangélikus egyházunkban olyan drágává lett nekünk. Egészen más szokások és külsőségek

megkaptam az ösztöndíjat (még többet is ígérték). Ezt a nem mindennapi alkalmat ki kell használnom, mert amit tanulok, arra a jövőben nagy szükségem lesz — írja Kunos Jenő, — meg nem is tér vissza ilyen kedvező alkalom. Az útlevelre való várakozás sem telik hiába. Kínában sok mindent el kellett mulasztanom könyvek és stb. hiánya miatt. Különbösen is a háború ideje nem volt a legalkalmasabb a tanulásra és továbbképzésre. «Az egy évi tanulmány eredménye nemcsak ismeretekben jelentene sokat, de ezzel együtt járna a »Magister of Art« fokozat elnyerése (magyarul a teol. doktorátus, ami Kínában igen fontos és előnyös). Napjai tehát erős munkával telnek. Idén eddig 165 levelet írt. Több cikket finn és angol nyelven. Aug. 10-én Richmondban prédikált, egy szomszéd városban férfiagnak Kínáról előadást tartott, közben »házunkban is akad bőven munka, tizen lakunk együtt, öt felnőt, öt gyermek, hiányzik a csend, sokat futkozunk lakás ügyben, de mindezeig hiába« — írja aug. 25-én. Közben a fáradtság jelei is mutatkoznak, egy-egy sorában, mikor írja: »Isten tudja, miért kellett újra megállanunk és mikor kell tovább mennünk. Haza akartunk menni egyenesen, de kerülő út lett belőle és megállás, pedig igazán haza akartunk menni egyenesen. Ugy látszik nem vagyok a magam ura. A piros és zöld útjelzőt (szemafort) Isten igazgatja«.

E néhány sorból is látjuk, számolni kell azzal, hogy Kunos Jenőék csak egy esztendővel későbbén érkeznek meg. Tudjuk jól, hogy ez a hazai munkák (szeminárium és kiképzés) szempontjából igen hátrányos. De azt is tudjuk, hogy a jelen helyzetében ez a legjobb megoldás. Nem a maga előnyét és kényelmét keresi Kunos Jenő, hanem Isten dicsőségét és a szolgálat eredményességét. Hordozzuk mégjobban imádságban. A sok akadály is arra figyelmeztet minket, hogy keveset imádkozunk érettük.

ségessé tevőjéhez, Jézushoz. Háromnapos otttartózkodásunk alatt naponként többször gyülekeztünk a beteg ágya köré ugyanúgy. Ejj derekán, hajnalhasadta előtt az aggódo anya nem egyszer térdelt oda kínjaiban égő leánya mellé és szeretett leányaért imádkozott. Vasárnap délután, amikor istentisztelet után úrvacsorát osztottam a beteg leánynak és édesanyjának, meggyőződéseim mondtam búcsúzóul: »Isten bizonyosan meggyógyít Téged, ennyi imádságnak a gyermekét!«

Napok teltek, sőt hetek is. A beteg sorsa nem egyszer feküdt szívemen.

Sokáig nem hallottam róla. Egy konferenciára sem jöttem a szülők, pedig vártuk őket. Egyszer csak jött egy férfi arról a tájról. Beszélgetésünket mindjárt a Hapalu-i testvérekre fordítottam:

„Hogy van Liu presbiter leánya?“, kérdeztem.

„Meghalt“, volt a rövid válasz. Pílanafokig nem jutottam szóhoz. Mint ha sok minden rombadőlt volna egy csapásra. Félttem, hogy az öreg édesanyának most bizonytalannal megingott a hite, hiszen ő még nem volt olyan régen keresztyén. Kérdezősködésemet tovább folytattam:

„Hogy van ezek után az öreg édesanya?«

„Ő nagyon boldog“, jött a váratlanul meglepő válasz.

A leány meghalt, és az anya boldog. Az első és legmélyebb tapasztalatom Kínában. Nem mindennapi esemény. Nem is emberi munka eredménye. A csodatevő Krisztus tette ezt ebben a kínai nőben. Mert az a nő igazán keresztyén. S épen igaz keresztyénségének gyümölcse az a boldog bizonyosság, hogy leányának Krisztusnál lenni mindennél jobb.

Konferenciákról:

F. hó 11-én az országos presbiteri napokkal kapcsolatosan Szarvason **körzeti missziói konferenciát rendeztünk.** A reggeli áhítat után délelőtti két előadás volt. Az első: A magyar külmisziói helyzetről szövege, a második: Mit tehetek a külmiszióért? Délután két élő misszionárius életét állították a szemek elé, melyből sok-sok példa és tanítás sugárzik felénk. Az esti órákban a helyi fiókegyesületnek volt közgyűlése, melyen a központi elnökség is felszólalt, hogy mit vár az országos munka a fiókegyesületektől. A külmisziói napot egy érdekes vetített képes előadás zárta le. Előadók voltak: dr. Mány Zoltán és Danhauser László elnökök, Weiler Henrik titkár, Zászkaliczky Pál esperes és Balikó Zoltán lelkész. A konferencián három esperesség presbiterei, egyháztagjai és érdeklődői vettek részt. Részleteket a következő számunkban hozzuk.

Missziói konferencia lesz szeptember 13-án és 14-én **Nyíregyházán.** A helyi fiókegyesület rendezésében ifjúságnak és felnőtteknek bent a városban és a tanyákon külmisziói előadások és igehirdetések lesznek. Áhítattal kezdődik a két nap és bibliakörrel. Előadások: Isten akarja. Űzen a múlt. Fenyegető veszedelem. Várnak! Vasárnapi istentiszteletet is a felkért előadók tartják. A missziói napok fiókegyesületi közgyűléssel zárul.

PECSETT IS LESZ KÜLMISZIÓI NAP. E helyről is kérjük a környékbeli tagokat, a misszió barátait, hogy vegyenek részt. Akik viszont nem jöhetnek el, azok hardozzák imádságukban ezeket az alkalmakat, hogy a misszió barátainak tábora minél nagyobb legyen. A konferenciákról szóló beszámolót a következő lapunkban hozzuk.

Tudjátok-e, hogy mit tett volna egy pogány anya leányának halálakor? Reménytelenül, hihetetlen hangos, visító sírásba kezdett volna, siratóasszonyokkal együtt kesergett volna. Méltatlankodott volna a sors ellen, felsorolta volna minden vélt érdemét, mennyit fáradt leányáért, mennyit imádkozott felépüléséért, hol égetett tömjénpálcikákat és értéktelen papírpénzutatásokat, milyen fogadalmat tett itt, vagy amott, stb., stb. Kesergésnek, elégedetlenségnek helye sem volt az ő szívében. Mert Krisztusnál lenni mindennél jobb.

Liuné tudta, hogy mi lett volna leánya sorsa, ha netán felépült volna. Visszakerült volna pogány férjéhez, ami nem lett volna sehogysm jó a leánya részére. Időelőtti halálának is éppen az volt az oka, hogy férje családja nem hivatott orvost, amikor a leányasszony maláriában megbetegedett, hanem, amikor a kínai hagyományos orvosság nem segített, akkor taoista papok szertartásaihoz fordultak. Nem egyszer kellett a szenvedőnek elégetett holmik hamuját lenyelnie, ami

vannak ott. Hogy mit jelent nélkülözni a magyar istentiszteletet, a mi magyar evangélikus liturgiánkat, a mi kedves énekeinket, azt csak azok tudják, akik már külföldön voltak.

Fel kell áldoznia a misszionáriusnak, ha Isten úgy akarja, az életét is. A misszió munkája számtalan mártírt követelt eddig és fog még ezután is követelni. Misszionáriusnak soha nem lehet drága az élete, de ugyanakkor szigorúan kell arra is vigyázni, hogy a test és életfenntartásához mindent megtegyen, amíg az Úr engedni élni. Sok misszionáriustól az Úr nem követel szöszerinti mártírságot, de a testnek az állandó megfeszítését. Le kell mondania minden testi örömről; helyette minden erejét, idejét teljesen az Úrnak kiszolgáltatnia.

A test megfeszítésével együtt jár az undor megszűnése. Csak aki a testét megfeszítette és feláldozta az Úrnak, képes Krisztus szerelmétől szorongatva az evangélium ügyéért egy tálból enni a sohasem mosakodó büzlő pogány maszai, vagy ambó négerrel, vagy egy ivóedényből meginni a béke vizét, vagy a pápuákkal együtt elfogyasztani a kedvenc csemegéjüket, a fakukacot.

Testvérem, amikor külmisziói szolgálatra jelentkezted, megvizsgáltad-e Magadat, hogy kész vagy-e ezekre?

Beszámoló

3 NAPOS KONFERENCIÁRA gyűjtöttük össze július 25—27-ig nagytrcsai telepünkön, azokat a testvéreinket, akikről tudtuk, hogy nyugtalanítja őket az Úrnak a missziói parancsa. 9-en jelentek meg ezen a konferencián. Korra és foglalkozásra nézve legkülönbözőbb emberek. Volt olyan, akinek a külmisziói elhívása határozott és évek óta szilárd, de legtöbbször még úsakodnak határozott elhívás nélkül.

A reggeli áhítatokon Ezsaiásnál láttuk a misszionárius elhívását, Jeremiásnál a kiküldését és Pál apostolnál a munkáját. A bibliakörökben Jónás könyvéből előttünk állt az engedetlen misszionárius. 3 előadás a misszionáriusi szolgálat feltételeiről, követelményeiről és arról szólt, hogy ki alkalmatlan. (Lapunkban ezek közül közlünk néhányat vázlatosan.) A délutánokon bemutatkozás, egymás életének a megismerése volt. Este pedig az áhítatokon ismét előttünk

állott Pálnak, a nagy misszionáriusnak az életéből a misszionárius születése, bizonyágtétele és életútja.

Egy kis érvelés saját magamnak

HA megtagadom az idén missziói adományomat, akkor a misszió félbehagyásához járulok.

HA kevesebbet adok, mint máskor, megkisebbitem a most folyó munkát.

HA ANNYIT adok, mint máskor, segítsek megtartani a már megnyert területeket, de ellene vagyok a haladásnak. Jelszavam: „Tartsd a várat” s elfelejtem, hogy az Úr nem akarja, hogy katonái egy védett várból húzzák meg magukat. Az ő serege mindig mozgósítva van s így vezényelve: „Előre!”

HA NAGYOBB összeget adok, akkor elősegítem azt, hogy új területeket foglalhassanak el Jézusnak.

Ne ebbe az oszlopba sorakozzam?

ellen és az egész hókus-pókusz ellen egész keresztyén lényem tiltakozott.

Ha Liuné keresztyén lett volna fiatalasszony korában, akkor semmi szín alatt nem jegyezte volna el kisdud leányát pogány család fiával. De ami megtörtént, azon később nem tudott változtatni. Szívéhez nőtt hívő leányát kénytelen volt átengedni egy másik családnak. Híjzen a kínai leány férjhezmente után nem is tagja többé a saját családjának, hanem teljesen a férje családjának a tulajdona. Jóllehet sorsukat és lelkük üdvösségét szíven hordozta és imádságaiban, térbeli távolság és idő rövidsége miatt bizonyágtévő ereje nem érte el a vágyott célt, sőt, helyette a fent már említett megpróbáltatás jött. A fiatal menyecske házasságuk első évében megbefegedett, több hónapos betegsége alatt fiút is szült, akit azonban gyenge teste nem tudott táplálni. Kínai szokástól eltérően, megjelent a fiatalok házában a menyecske anyja és kérte őket, hogy engedjék hazavinni testileg és főleg lelkileg sokat szenvedett le-

nyát. Mivel a beteg már szült fiút, és azzal megtette az ösökkkel szembeni kötelességét és különben is most már gyengesége következtében nem sok haszon van belőle, a férj családja beleegyezett a kérésbe.

Odahaza a leány újra keresztyén környezetbe került. Az említett vasárnapon úrvacsorát is vett. Eltávoztam után ismételt boldogan tett bizonyágot arról, hogy a szent jegyek alatt a mennyei lakoma előízét vette. Krisztussal egyesült, akihez azután annál inkább is vágyott. Nem volt elkeseredve hosszú megpróbáltatása miatt, hanem örült. Lánya öröme az édesanya öröme is lett.

Sajnos, ilyen imádkozó kínai nő kevés.

Sajnos, ilyen, a leány hozzátartozója halálakor örvendező kínai nő is kevés van. De van. Áldassék érte Anna a neve, aki szent Lelke által hív, gyűjt és megvilágosít és az egy igaz hitben megtart és megszentel!

Kunos Jenő.

Beszélő számok

Imádkozzunk.

„Mindenre van eróm a Krisztusban, aki engem megerősít.“
Fil. 4.13.

Magyar evangélikus egyházunknak Misszióegyesületünk a hivatalos külföldi missziói szerve. Mint ilyen élvezük egyházunk vezetőségének a legmesszebbmenő támogatását minden téren. Egyházunk népe azonban ma még nagyon messze van attól, hogy egyesületünket és vele együtt a külföldi misszió ügyét a maga ügyének tekintse. Erre szolgáljon néhány pénztári adat.

A vízkereszti offertóriumot július hó közepéig átlag csak a gyülekezeteknek 1/5-e küldte be. Van két olyan egyházmegegye, amelyek egyetlen gyülekezetük sem küldte be még eddig a vízkereszti perselyt.

Ha az offertóriumon kívül az egyesektől érkezett adományokat és tagdíjakat is számbavesszük, a gyülekezetek nagy részének a neve szintén egyáltalán nem szerepel a pénztári kimutatásban.

Van olyan gyülekezet, ahonnan a gyülekezet nem küldött be semmit, de a gyülekezetnek egy bibliaköre, vagy imaközössége a gyülekezetet magát nagyon megszégyenítő összeget küldött be.

Országos átlagban minden lélekre esett júliusig 1.5 fillér. Ettől volt eltérés mindkét irányban. Van olyan gyülekezet, ahol egy-egy fillért sem áldoztak missziói célra. Amely gyülekezeteknek a neve szerepel a kimutatásban, ott a legkisebb összeg lelkenként 0.5, azaz egy fél fillér. A legnagyobb összeggel szerepel az ózdi gyülekezet, ahol a missziói áldozatkészség eléri lelkenként a 20 fillért átlagban.

Még egy nagyon érdekes megfigyelést tehetünk a pénztári könyvben. A külföldi missziói adományok között alig szerepel nagyobb összeg, de van olyan név, amely az év júliusáig 5-ször is előfordul 1–2 forint adománnyal. Ezek azok a lelkek, akik hűségesen és rendszeresen hordozzák a misszió szent munkáját imádságaikban és filléreikkel.

Hogy a misszió ügye tényleg magyar evangélikus népünknek az ügyévé legyen, ezért mindent meg kell tennie a misszió minden barátjának. Imádságaival és példájával oda kell hatnia, hogy a külföldi misszió-nap tartását vízkeresztkor ne felejtse el egy gyülekezet sem, de az offertórium beküldését se. Ahol a gyülekezetben belül van bibliakör, imaközösség, vagy belmissziói egyesület, ott is törekedjünk arra, hogy rendszeresen megemlékezzenek; imádkozzanak és áldozzanak a külföldi misszióért. Amíg a gyülekezetek csak ilyen szórványosan gondolnak egyházfőhatósági rendelkezés ellenére is a külföldi misszióra, nem mondhatjuk magunkról, hogy élő egyház vagyunk.

A japán császár és a misszió

Japán legyőzése óta a japán kereszténység vagyoni helyzete függ a hivatalos dollárárfolyamtól, ami az amerikai egyházak pénzügyi segítségét erősen befolyásolja. Az amerikai misszionáriusoknak fenntartásukról maguknak kell gondoskodniuk. A misszionáriusok az amerikai készletekből sem élhetnek, sem benzint, vagy más élet-szükségleti cikket nem vásárolhatnak és dollárral nem fizethetnek. Mindezt a japánoktól inflációs áron kell megvásárolniuk. Viszont nem volnának igazi misszionáriusok, ha szükségüket a fekete piacon fedeznék. További gátló körülmény a bennszülött japán vezetőkben való nagy hiány. Örömdetes azonban, hogy egyes tartományokban rendkívüli áramlás érezhető a kereszténység felé. A lehetőség sohasem volt oly kedvező, mint most. De minden munkatervnek várnia kell addig, míg a pénz stabilizálódik. Japán történelmében dec. 26-án fordult el először, hogy a japán császár keresztény misszionáriusokat fogadott. A császár nagy érdeklődést tanúsított a misszionáriu-

sok feladatai, munkája iránt. Hangoztatta, mennyire szíven viseli Japán szellemi és erkölcsi megújulását. »Ez nem azt jelenti, hogy a császár kész a keresztényen hit felé fordulni, hanem hogy Japánban a kereszténység általános megismerésére mód van.«

Krisztus egyházának feladata.

- I. Az egyházak missziója, vagy feladata az evangéliumot az egész világra kiterjeszteni.
- II. S mivel az egyház tulajdonképpen egy nagy missziótársaság, minden tagja köteles, mint egy testnek tagja, a Fő akaratát teljesíteni és segíteni: hogy minden teremtményhez eljusson az örömhír.
- III. Minden keresztény azt a parancsot kapta: „Menjetek.“ Ha nem személyesen, akkor helyettese által tesz eleget, amennyiben pénzben és imával segít pogány földön keresztény egyházakat alapítani s az irthont fenntartani.
- IV. Adakozásunk Istentiszteletünknek legyen egy része. (Példabeszéd III. 9.) Szíves, jókedvvel adjunk (II. Kor.) IX. 7.) e hármasszabály szerint: (I. Kor. XVI. 2)
Egyénileg, rendszeresen, arányosan.

valljuk meg,

hogy mi sokszor olyan csüggedtek vagyunk, mintha nem is volna nekünk hatalmas Urunk; hogy sokszor csak a nehézségeket látjuk és csak magunkra számítunk. Őt pedig kihagyjuk számvetésünkéből; hogy emlegetjük ugyan az Ő hatalmát, de tudatosan nem hagyatkozunk reá; hogy sokszor elmulasztjuk az Ő erejének közléséért való könyörgést és még többször elmulasztjuk és elhanyagoljuk az érette való hálaadást; hogy nem teszünk bizonyosságot az Ő erejéről szóval és tettel;

könyörögjünk azért,

hogy a Szentlélek Úristen tegyen bizonyosokká bennünket és az egész hívő kereszténységet Krisztusunk erejéről; hogy e bizonyosság alapján tudjunk és merjünk az Ő ügyéért szolgálatot vállalni és szolgálatot végezni; hogy soha se riadjunk vissza a nehézségektől, amelyek Krisztus ügyének menetét gátolják, vagy fenyegetik; hogy tudjunk és merjünk az evangélium terjedéséért és Isten országa megvalósulásáért imádkozni, adakozni, cselekedni; hogy Krisztus ereje mindinkább megmutatkozzék mi bennünk és mi rajtunk keresztül is.

Küldi: Evang. Misszióegyesület
Budapest, XII., Böszörményi-út 5/a.

H I R E K

INDIÁBAN Nagpurban ülésezett India, Burma és Ceylon keresztyén tanácsa. Ez a tanács üzenetet küldött India keresztyéneikhez. Örömet fejezi ki és köszönetét a brit hatóságok felé, hogy India függetlenségének gyors elérését munkálja. Üdvözlí az átmeneti kormányokat s elégtétellel látja, hogy a minisztertanáchoz egy keresztyén is fog tartozni. Csak a vallásszabadság biztosításához ragaszkodik. Az egyházaknak pedig azt üzeni, hogy az egységesítési törvényeket folytatni kell. Örömet fejezi ki a Délindiaiban elért eredményekért s reméli, hogy más tartományokban is hasonló eredmények lesznek. Együtt érez Travancore állam keresztyéneivel, akiknek vallásszabadságukért még küzdeniök kell.

A KERESZTYÉN EGYSÉG GONDOLATAÉRT Párisban az orosz orthodox egyház görögnyelvű istentiszteletet tartott Chrysostomos János, Nagy Bazil és Nasianci Gregor emlékére. Az istentiszteleten a r. k. egyház képviselőiben megjelentek a párisi bíboros képviselője, két dominikánus, két benediktini, egy jezsuita, egy oratorianus, egy karthausi. Megjelentek az angol egyházak vezető tagjai, valamint a francia evangélikus és református egyházak vezetői is.

DANIÁBAN 1945-ben először rendeztek a külmiszió ügyének terjesztése és a külmisziói felelősség felébrészítésére ifjúsági konferenciát. Eddig inkább az idősebb nemzedék törődött a külmiszió ügyével. Most az ifjúság szívére akarják helyezni a felelősséget.

AZ AMERIKAI evangélikus Missouri-zsinat a leghitvallásosabb evangélikus egyházi szervezet Amerikában. A biblia tiszta tantásának a komolyan vételével igen eleven lelki élet párosul. Stewart skót evangélista ezt az egyházat mondta Amerika leg-
elevenebb protestáns egyházának. Eleven életüknek a tükrözője a külmisziói munkájuk. Indiában, Kínában, Afrikában, a Filippi szigeteken, Kanadában, Franciaországban és Dél-amerikában végeznek külmisziói munkát. A közeljövőben Japánban akarnak új munkát kezdeni.

DÉLINDIA egyesült egyházainak újonnan alakult misziói társasága első ízben küld ki benszüllött miszionáriust a pápuák közé: Joseph urat és felelőségét.

A KÖZELKELET VALLASI KÉRDÉSEIRŐL nyilatkozott dr. Cash Wilson worcesteri anglikán püspök, mi-

tán közelkeleti útjáról visszatért. Márciusban részt vett Kairóban a jezsuita kollégiumban tartott értekezleten, melyen az anglikán, az evang. szabadegyházak és a r. k. egyház képviselői vettek részt. Dr. Cash szerint a mai Törökországban kisebb vallásszabadság van, mint volt 1910. előtt. Nagy hátrányok érik azt, aki mohamedánról keresztyén hitre tér át. Az ilyet nem tekintik többé a török néphez tartozónak. Ugyanígy van Egyiptomban. Még a kopt keresztyénekre is nyomást gyakorolnak, hogy térjenek át mohamedán hitre. Évenként 1000 ilyen áttérés van. Dr. Cash beszélgetett egy egyiptomi miniszterrel. „Mi meg vagyunk győződve a vallásszabadság szükségességéről” — mondotta a miniszter. „Mit ért ez alatt?” — „Azí, hogy a mohamedán mohamedán, a keresztyén keresztyén maradhat.” — „Lehet egy keresztyén mohamedán-ná?” — „Hogyne, nagyon is könnyen.” — „És egy mohamedán áttérhet keresztyénné?” — „Bolondok volnánk ezt megengedni.” Egyiptom ma csak akkor ad vízumot egy keresztyén miszionáriusnak, ha helyette egy másik miszionárius elhagyja az országot.

KINÁBAN és a Fülöp szigeteken az amerikai presbiteriánus miszió teljesen átengedte a misziói munka vezetését a benszüllött egyházaknak, de anyagilag a jövőben is támogatni fogják.

INDIÁBAN 350 miszionárius közösen nyilatkozatot adott ki India függetlenné válása mellett.

TÁVOL KELET keresztyén vezetése alatt. Katayamas Teten, új japán miniszterelnök keresztyén. Kína és a Fülöp szigetek vezetői is keresztyének.

JAPÁNBAN, Nara városában az anglikán egyház generál szinodusa május elején ült össze először a háború óta. Megjelent az újjeländi érsek, Dél Tokió püspöke és 260 anglikán gyülekezett 888 kiküldöttje. Az újjeländi érsek megnyitó beszédében azt mondta, hogy véleménye szerint a világ sorsának középpontja ma a Csendes-óceánban van, mint 2000 évvel ezelőtt a Földközi-tenger partvidékén és 500 év óta az Atlanti-óceán partvidékén volt.

MÉG MINDIG nagyon sok gyülekezet nem küldte be a vízkereszt offortóriumot. Minek nevezzük ezt?

Missziói parancs
néked is szól!

Mit végeztél el
belőle?

KIMUTATÁS

a Magyarországi Evangélikus Misziói Egyesület pénztárába 1946. évi december 28-tól 1947. évi február 4-ig befoly összegekről.

Salamonbokor 11.32, Csákvár, Weigel A., Greguss P-né, Lampért D-né, Erdős J., Péteri bibliaközösség, Szende E., Gosztola L., Gráf E., Dr. Bánó I-né, Dr. Walkó M., Fekete S., Szegvári J-né, Józsa M., Steiner Ö-né 10—10, Siposbokor 8, Nagytarcsa 6.60, Fialla—Dóri O. 6, Biskup F., Tóth J-né, özv. Petry Gy-né, Gillich H., János M-né, 5—5, Várkonyi J., Bayer Gy. 4—4, Nervetti J., Németh G., Strémer M., Matern P., Klausz K., Szentés J-né, Pécs E-né, Füzesy J., Sárkány F., Borsos M., 3—3, Schifter A., Reegn G. 2—2, Rivó K., Juhász J. 1—1 forint.

Perselyekből: Kaposvári ref. lelk. hiv. 25, Fót 25, Nyáregyházi vas. isk. 8.24, Száki ev. isk. növendékei 7.02, Sárszentlőrinc 97.05, Szeged 16, Nyáregyháza 8.08, Balzsanka Anna 32.26 forint.

Kunos Jenő munkájára: N. N. 10, Szauer K. 10, Zalán F. 10, Rajkai vas. isk. 7, Nyíregyházi C. E. Szöv. 10, Orosházi imaközösség 10, Székér J. 1, Horeczky B-né 2, Sárkány F. 3, Borsos M. 4, Simor E. 35, özv. Horusitzky K-né 5, P. Roth L-né 10, Világos L-né 1, Ósagárdi bibliakör 12.

Misziói iskolára: Nyíregyházi C. E. Szöv. 20, Kovács I. 29, Sokoray I. 2, Károlyi E. 5, Dadó E. 10, Rada J. 6, Bartók M. 3, özv. Szalajka A-né 10, Erős J. 5 forint.

Lantosy Károly pénztáros
XII. Böszörményi-út 5/a.

A május, június, július, augusztusi hónapokban befolyt adományokat a következő számunkban egyszerre közöljük. A hűségese adakozásért hála legyen az Úrnak. Az Ur áldó kegyelme legyen velünk! Csekkszámja száma: 16.168.

Csak misziói munkát
végző egyház
élő egyház.

Az egyház harcát
a miszió dönti el.

Ara: 50 fillér.

A körlevél árát és portóköltőségét, valamint a külmiszióra szánt adományokat kérjük Evang. Misszióegyesület 16.168 sz. csekkszámjára küldeni.

Felelős kiadó: Danhauser László.
Fébé-nyomda. Bpest, Fel.: Kalmár J.